Nr. 21. **Krosno,** dnia 2. grudnia 1913. **Rok V.**

POWIATOWY DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa i c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY
raz lub dwa razy każdego miesiąca.

Roczna prenumerata wynosi 5 koron.

Numer pojedynczy 40 halerzy.

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Krośnie.

Inseraty przyjmuje i pobiera za nie należytości **drukarnia W. Lenika w Krośnie.**

Za wiersz lub miejsce petitu liczy się **30 halerzy.**

L. 44062. Krosno, dnia 25. listopada 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Nieczynni żołnierze c. i k. wojska, przenoszenie do obrony krajowej. Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 27/2 br. Dep. XIV. Nr. 304, intymowanego okólnikiem c. k. Namiestnictwa z 16/3 br. V. a 319/1, polecam Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi miasta, aby bezzwłocznie pouczyły nieczynnych żołnierzy armii, że w wykonaniu obowiązującej ich jeszcze służbie wojskowej, nastąpiła zmiana o tyle, że:

1) ogólne przeniesienie po upływie czasokresu służby w armii do obrony krajowej, oznaczonego na stronicy 5-tej paszportu wojskowego, nie nastąpi;

2) że przeto poza ten czasokres nadal w rezerwie (rezerwie uzupełniającej) wspólnej armii pozostają;

3) że przeniesienie nieczynnych żołnierzy wspólnej armii do obrony krajowej, oddzielnie zarządzonem zostanie i dotyczący będą o tem stosownie zawiadomieni przez przynależną c. i k. Komendę uzupełniającą.

Wobec powyższych postanowień należy zaniechać ściągnięcie paszportów wojskowych od nieczynnych żołnierzy c. i k. armii, asenterowanych w r. 1903.

L. 39335. Krosno, dnia 2. października 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Ustawa o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zakaźnych. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z 26. czerwca 1913 L. 3659 S. wydało do ustawy z 14. kwietnia 1913 dz. p. p. Nr. 67 o zapobieganiu chorobom zakaźnym i zwalczaniu tychże, następujące objaśnienia:

Postanowienia II. części ustawy przedstawiają się w rzeczywistości tylko jako kodyfikacya zarządzeń już dotychczas przez władze sanitarne stosowanych, zaś inne części ustawy tyczą się wielu zupełnie nowych zarządzeń, z których przedewszystkiem należy podnieść: wyśledzenie choroby i doniesienie o niej, odszkodowanie za przedmioty uszkodzone lub zniszczone przy desinfenkcyi, wynagrodzenie za utratę zarobku, emerytura i zaopatrzenie dla lekarzy i pielęgniarzy, tudzież pozostałej po nich rodziny.

Co do poszczególnych postanowień, zauważa Ministerstwo, co następuje:

Dotychczas obowiązek donoszenia był ustawowo ustanowiony we wszystkich krajach reprezentowanych w Radzie Państwa tylko co do dżumy, ospy i cholery, obowiązek donoszenia o innych chorobach zakaźnych zasadzał się na niejednolitych rozporządzeniach i reskryptach poszczególnych politycznych władz krajowych.

Choroby podlegające obowiązkowi donoszenia, wymieniono w § 1 ustawy, a szczególnie tychże odbiega znacznie od dotychczasowych norm, wprowadzonych drogą rozporządzeń i reskryptów, tak, że wyłączono od obowiązku donoszenia np. ospę wietrzną, odrę, koklusz i inne.

Wedle drugiego ustępu § 1 może być wprowadzony obowiązek donoszenia także o innych, w pierwszym ustępie tego § niewymienionych chorobach, a to z jednej strony wtedy, jeżeli jakaś choroba zakaźna, dotychczas w kraju niepostrzegana, groźnie wystąpi, albo jeżeli inna jakaś, już znana choroba, przybierze cechy choroby niebezpiecznej ze względu na rozszerzanie się, z drugiej strony wtedy, jeżeli choroba zakaźna znana, ale nie podlegająca obowiązkowi donoszenia, jak odra, influenza, koklusz i t. d.

wystąpi szczególnie w zdrojowiskach, zakładach i internatach, wśród takich okoliczności, że należy się obawiać jej rozszerzenia w sposób groźny albo w szerokich rozmiarach.

Wydanie w przypadkach wyżej wymienionych, rozporządzeń ustanawiających obowiązek donoszenia o chorobach zakaźnych na określony przeciąg czasu, albo na obszarze ściśle oznaczyć się mającym, przysługuje politycznej władzy krajowej, która o wydaniu takich rozporządzeń ma bezzwłocznie donieść Ministerstwu spraw wewnętrznych.

Obowiązek doniesienia zachodzi wtedy, jeżeli osoba obowiązana do doniesienia wie o tem, że zachodzi przypadek podlegający takiemu obowiązkowi, albo może to przypuścić na podstawie swojego wykształcenia zawodowego lub na podstawie okoliczności towarzyszących, które każdy łatwo poznać może.

Osoba niefachowa więc, staje się winną zaniedbania obowiązku doniesienia tylko wtedy, jeżeli zostanie dowiedzionem, że wiedziała, iż zachodzi przypadek podlegający obowiązkowi doniesienia, albo jeżeli wedle widocznych objawów, np. wyrzuty na skórze w czasie epidemii ospy, powszechnie znane objawy cholery w czasie epidemii tej choroby itp., mogła przypuszczać, że zachodzi taki przypadek, albo podejrzenie tegoż.

Przeciwnie np. lekarz, który rodzaj i istotę choroby może poznać na podstawie pewnych ze stanowiska fachowego charakterystycznych objawów, dopuści się zaniedbania obowiązku doniesienia już wtedy, jeśli zostanie dowiedzionem, że mógł on wskutek swojego wykształcenia fachowego nabrać przekonania, że zachodzi przypadek choroby podlegającej obowiązkowi doniesienia lub podejrzenia takiego przypadku.

Doniesienie należy uczynić najpierw do naczelnika gminy jako bezpośredniego organu wykonawczego administracyi sanitarnej, ten zaś ma natychmiast o tem doniesieniu zawiadomić polityczną władzę powiatową. W przypadkach przewidzianych w ustawie, w pewnych warunkach w miejsce naczelnika gminy wchodzi ten organ, który na mocy ustawy ma spełniać czynności naczelnika gminy, np. przełożony obszarów dworskich w przyłączonych obszarach dworskich.

Bezwarunkowo obowiązany do donoszenia jest lekarz wezwany (kierownik szpitala albo przełożony oddziału, obowiązany do tego na mocy osobnych przepisów), tudzież oglądacz zwłok.

Inne osoby wymieniane w punkcie 2—8 § 3. ustawy są obowiązane do doniesienia tylko w takim razie, jeżeli wiedziały albo mogły przypuszczać, że dany przypadek choroby ma znamiona choroby podlegającej obowiązkowi doniesienia. Obowiązek doniesienia dla osób wymienionych w punkcie 2—8 § 3. zachodzi tylko wtedy, jeżeli niema osoby wymienionej w jednym z poprzedzających punktów § u.

Wedle § 47 ustawy, osoby obowiązane do doniesienia i zgłoszeń są uwolnione od uiszczenia opłaty telegraficznej, jakoteż opłaty pocztowej za wysłanie pocztą doniesień i zgłoszeń tego rodzaju, jako przesyłki niepoleconej i bez dowodu doręczenia.

Rychłe wkroczenie jest najważniejszym warunkiem skutecznego zwalczania epidemii, dlatego władze właściwe w pewnych razach mają zastosować zarządzenia wskazane stanem rzeczy w danym przypadku, już zanim ukończone zostaną dochodzenia i badania, które wedle § 5. mają być niezwłocznie wdrożone, ten wypadek zachodzi, jeżeli wedle doniesienia albo wedle wyniku w części uskutecznionego dochodzenia, zachodzi obawa niebezpieczeństwa. Atoli wszystkie środki pozostawione uznaniu władz mają być stosowane tylko w takim zakresie i tak długo, jak wymaga konieczność.

Wdrożenie i przeprowadzenie dochodzeń oznaczonych w pierwszym ustępie § 5., tudzież zarządzeń określonych §§ 7., 14. i 18., jakoteż współdziałanie na miejscu przy wszystkich zarządzeniach po myśli tej ustawy, cięży w pierwszym rzędzie na gminach w poruczonym zakresie działania.

Inne w ustawie wymienione a dalej idące zarządzenia, należą do obowiązków władz politycznych w miarę ich zakresu działania w toku instancyi, przytem wedle zasady w austryackiem prawodawstwie administracyjnem ogólnie przyjętej, mogą władze państwowe czynności przypadające gminie w poruczonym zakresie wykonywać bezpośrednio przez własne organy, co prawda tylko wyjątkowo, jeżeli zachodzą warunki ustawowe do tego.

Wydanie zarządzeń dalej idących, w szczególności na zasadzie §§ 15., 20., 22., 23. i 24. będzie potrzebne tylko w razie największego niebezpieczeństwa, w razie szczególnie złośliwego przebiegu epidemii lub wielkiego rozszerzenia się choroby.

Już na mocy dotychczasowych przepisów w wypadkach zagrożenia interesów publicznych przez zawleczenie choroby, zachodziła często potrzeba wydania zakazu odbywania targów, uroczystości i innych szczególnych obchodów, połączonych z nagromadzeniem masowem ludzi. Ograniczenia dalej idącego nie wprowadza także postanowienie § 15. ustawy tem mniej, gdy przewidziany w tym §-ie zakaz „szczególnych obchodów“ nie dotyczy oczywiście regularnie, codziennie, albo w oznaczonych dniach tygodnia powtarzających się czynności i zajęć.

Szczególniej surowe postanowienia zawiera § 20. w kierunku ograniczenia albo zamknięcia przemysłowych przedsiębiorstw, w szczególności zamknięcie ruchu przemysłowego może być tylko wtedy zarzą-

dzone, gdy ze względu na całkiem niezwykłe niebezpieczeństwo okaże się to koniecznem.

Przy chorobach bardzo zakaźnych: tyfusie plamistym, ospie, cholerze azyatyckiej albo dżumie, w pewnych okolicznościach może być koniecznem opróżnienie całych domów albo poszczególnych mieszkań, konieczność taka zachodzić będzie wtedy, jeżeli odosobnienie chorego po myśli § 7. w danym wypadku jest niemożliwe, a przewiezienie chorego bez szkody dla jego zdrowia jest niewykonalne, zaś dalsze trwanie istniejących stosunków mieszkaniowych, szczególniej w gęsto zaludnionych częściach miasta i w mieszkaniach przepełnionych, groziłoby niebezpieczeństwo nieobliczalnego rozszerzania się choroby.

Wszystkie czynności władz sanitarnych mają być spełniane tylko w sposób przepisany w obowiązujących ustawach, a więc w szczególności tylko przy ustawowo przepisanym współudziale lekarskich organów sanitarnych.

Szczególnie praktyczne postanowienie zawiera trzeci ustęp § 43. Wedle tego postanowienia lekarze pełniący publiczną służbę zdrowia, a więc lekarz urzędowy władzy politycznej I. instancyi, lekarz gminny albo okręgowy, każdy w swoim okręgu urzędowym, w razie wystąpienia wymienionych w ustawie, szczególnie niebezpiecznych chorób, tudzież w innych przypadkach wielkiego niebezpieczeństwa, ma niezwłocznie na miejscu wdrożyć dochodzenia określone w pierwszym ustępie § 5., tudzież wydać zarządzenia wymienione w §§ 7—14. Lekarze ci mają następnie o wydanych przez się na miejscu zarządzeniach donieść swojej przełożonej władzy.

III. część ustawy normuje sprawę odszkodowania i kosztów.

Za przedmioty poddane wedle pszepisów ustawy urzędowej desinfekcyi (której wykonanie należy w pierwszym rzędzie do obowiązków gminy), a przy tejże tak uszkodzone, że nie mogą służyć do użytku, do którego były przeznaczone, jakoteż za przedmioty zniszczone, będzie wypłacanem ze Skarbu Państwa stosowne odszkodowanie.

Zniszczenie przedmiotów można zarządzić tylko wtedy, jeżeli skuteczna desinfekcya nie jest możliwa, albo byłaby zbyt kosztowna w stosunku do wartości przedmiotu (§ 8).

Zbadanie wysokości szkody ma przedsięwziąć gmina w sposób najprostrzy, a przedewszystkiem należy mieć na względzie oświadczenie właściciela, posiadacza albo przechowawcy. Jeżeli właściciel albo posiadacz przedmiotu, który poddano desinfekcyi, oświadczy, że nie żąda odszkodowania, to odpada wszelkie oszacowanie, w przeciwnym razie należy starać się przedewszystkiem oznaczyć wysokość szkody spowodowanej przez desinfekcyę, albo zniszczenie na podstawie oświadczenia właściciela albo przechowawcy.

Jeżeli szkoda w ten sposób nie da się wystarczająco ocenić, np. gdy chodzi o skład towarów albo o przedmioty większej wartości, to winna gmina oznaczyć wysokość szkody przed zwrotem lub przed zniszczeniem przedmiotów przez zaprzysiężonych znawców, a gdzie tego uczynić nie można, przez bezstronnych świadków, którzy mogą ocenić wartość uszkodzonych przedmiotów.

Uskutecznienie przez gminę ocenienia szkody nie zwalnia od obowiązku zgłoszenia roszczenia o odszkodowanie, przeciwnie, roszczenie to musi być wedle § 33. ustawy zgłoszone u tej politycznej władzy powiatowej, w której obrębie odnośne zarządzenie wydano, w ciągu dni trzydziestu po uskutecznieniu desinfekcyi, albo po zwrocie przedmiotu, albo po zawiadomieniu o zniszczeniu, w przeciwnym razie pretensya gaśnie. Władza polityczna powiatowa na podstawie zgłoszonego roszczenia ma natychmiast wdrożyć potrzebne ewentualnie dochodzenia, a następnie akta dochodzenia przedłożyć politycznej władzy krajowej, która rozstrzyga sprawę, pozostawiając prawo odwołania się do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Wedle przepisów ustawy, osoby podejrzane o chorobę, mogą być odosobnione, osoby, które należy uważać za nosicieli zarazków chorób podlegających obowiązkowi donoszenia, mogą być poddane sanitarno-policyjnej obserwacyi i nadzorowi.

Jak już wspomniano, mogą być także zarządzone ograniczenia albo zamknięcie przedsiębiorstw przemysłowych i opróżnienie mieszkań.

Osobom niezasobnym, w szczególności drobnym przemysłowcom, właścicielom małych posiadłości gruntowych, drobnym handlarzom, oraz osobom żyjącym z zarobku dziennego lub tygodniowego, bez wyjątku zaś tym, które nie opłacają podatku osobisto-dochodowego, będzie wypłacane przez Państwo pod warunkami bliżej oznaczonymi w § 32., wynagrodzenie wynoszące 60% przyjętej w odnośnym powiecie sądowym płacy dziennej zwyczajnych robotników, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia przez czas, przez który zarządzenia takie przeszkodziły im w zarobkowaniu.

Także roszczenie o takie wynagrodzenie ma być zgłoszone u powiatowej władzy politycznej w ciągu dni 30 po zawiadomieniu o zarządzeniu władzy, a w przeciwnym razie gaśnie pretensya, w tych sprawach rozstrzyga również władza polityczna kraj.

Podając powyższe objaśnienia ustawy do wiadomości, wzywam Zwierzchności gminne i Magistrat miasta, aby najdokładniej obznajmiły się z postanowieniami ustawy.

L. 44465. Krosno, dnia 16. października 1913.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

Zapobieganie epidemii pryszczycy. Istnienie pryszczycy jeszcze i nadal w niektórych krajach koronnych, znaczniejsze zozszerzenie się tej zarazy we Węgrzech i kilkakrotne zawleczanie jej z Węgier do krajów tutejszego obszaru, budzi poważne obawy, że przy ożywionym obecnie ruchu handlowym, zaraza ta może być z łatwością ponownie zawleczoną do Galicyi.

Wskutek tego, w myśl reskryptu c. k. Namiestnictwa z 7. listopada 1913, L. XVII. 1417, zarządzam aż do odwołania, co następuje:

1. Peryodyczne rewizye zwierząt racicowych mają się i nadal odbywać. Raporty o wyniku tych rewizyi mają być jak dotąd, przedkładane regularnie 10., 20. i 30. każdego miesiąca.

2. Wydawanie paszportów na zwierzęta domowe, może się odbywać tylko po poprzedniem dokładnem zbadaniu stanu zdrowia tych zwierząt przez miejscowego oglądacza. W rubryce „opisanie zwierząt" podawać należy szczegółowo maść i wszystkie znaki zwierząt, tudzież wiek tychże. Na paszportach zwierząt przeznaczonych dla „Związku producentów" w Krośnie, należy na odwrotnej stronie zamieścić klauzulę, że zwierzęta nie zostały nabyte sposobem domokrążnym, lecz że są własnego chowu przeznaczone dla „Związku".

3. Domokrążne skupowanie bydła i świń na handel, tępić należy i nadal z całą surowością.

4. Oględziny zwierząt, przyprowadzonych na targi i jarmarki, jak również zwierząt przeznaczonych na rzeź, mają być na targowicach zwierzęcych i w rzeźniach najdokładniej badane, a legalność dotyczących paszportów jak najskrupulatniej sprawdzana.

5. Osobom obcym, niepowołanym handlarzom i t. p. należy surowo wzbronić wstępu do stajen.

6. W razie pojawienia się pryszczycy, lub nawet objawów podejrzanych o tę zarazę należy o tem natychmiast donieść c. k. Starostwu telegraficznie, lub osobnym posłańcem.

7. Za ścisłe wykonywanie powyższych zarządzeń, nad którymi czuwać będzie c. k. Żandarmerya, odpowiedzialny będzie p. naczelnik gminy, względnie p. Przełożony obszaru dworskiego.

W razie nieregularnego przedkładania dziesięciodniowych raportów wysyłany będzie na koszt p. naczelnika gminy posłaniec karny, bez żadnych pisemnych upomnień.

L. 44730. Krosno, dnia 14. października 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Postępowanie z szupaśnikami z Węgier. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z dnia 28. października 1913, L. 7294/S, że według odezwy król. węgierskiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. października 1913, L. 161. 682/Va. nie przyjęto w jednem z miejsc wchodowych na granicy węgierskiej, transportu szupaśników dostawionych przez policyę Budapeszteńską do Galicyi z tego powodu, że wówczas pojawiały się w Peszcie sporadyczne przypadki cholery.

Szupaśnicy ci musieli być wskutek tego odstawieni napowrót do Budapesztu i przez to została ukrócona ich wolność osobista z powodu konieczności dłuższego ich internowania.

Ponieważ tego rodzaju wypadki odmówienia przyjęcia szupaśników węgierskich na granicy galicyjskiej miały się z tego samego powodu w ostatnich czasach częściej przytrafiać, poleca się Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi miasta na podstawie na wstępie wspomnianego reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, by przy odbieraniu zdrowych szupaśników na granicy kraju nie czyniono trudności, lecz mimo to przedsięwzięto wszelkie środki ostrożności, aby zapobiedz rozszerzeniu się cholery przez szupaśników przybywających z okolic chorobą tą zapowietrzonych.

L. 44296. Krosno, dnia 25. października 1913.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Banki losowe w Holandyi, nieuczciwe prowadzenie interesów. Doszło do wiadomości c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, że w ostatnich czasach znowu starają się liczne holenderskie przedsiębiorstwa losowe o pozyskiwanie w kraju odbiorców na różne losy, łudząc ich rzekomo korzystnymi warunkami nabycia tych losów.

Liczne rekryminacye dowodzą, że ciągle jeszcze są ludzie, którzy łatwowiernie ufają tego rodzaju przedsiębiorstwom. Są pewne poszlaki, że „Bank handlowy i kredytowy (Commerce- und Creditbank) w Amsterdamie, Willemsparkweg 139 (właściciel Johannes Lüdeks), oraz „Powszechny bank handlowy i kredytowy (Allgemeine Handels- und Kreditbank) w Amsterdamie, Keizersgracht 231 i „Deutscher Effektengesellschaft" w Amsterdamie, Herrengracht 231 i „Deutscher Effektenverein" w Amsterdamie, Suisstraat 186, rozwinęły w Austryi akcyę w wielkim stylu, zdążającą do sprzedaży losów; w szczegól-

ności operują w tym względzie „Commerce und Creditbank“ w Czechach południowych, a „Deutscher Effektenverein“ w Styryi.

Odnośnie do licznych reskryptów Prezydyum c. k. Namiestnictwa ostatnio z dnia 19. lutego 1909, L. 1769/pr. i z dnia 25. stycznia 1910, L. 22/pr., wzywam Zwierzchności gminne (Magistrat) i Posterunki c. k. Żandarmeryi wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 23. października 1913, L. 35142 intymowanego reskryptem Prezydyum c. k. Namiestnictwa z 5/11 1913, L. 20803/pr. aby zwróciły uwagę ludności na powyższe firmy zagraniczne i przestrzegły ją jak najusilniej przed zawieraniem jakichkolwiek interesów z temi firmami oraz zbadały, czy te firmy używają w obrębie tut. powiatu pośredników takich.

W danym razie należy o tem bezzwłocznie donieść.

L. 47140. Krosno, dnia 29. listopada 1913.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu), Przełożeństw obszarów dworskich, Wielebnych Urzędów parafialnych i Szanownych Rad szkolnych miejscowych w powiecie.

Zniżki taryfowe z powodu klęsk elementarnych. W ślad tut. okólnika z 8/10 1913 L. 40239, ogłoszonego w dz. pow. Nr. 18, str. 109, zawiadamia się w myśl reskryptu Prezydyum c. k. Namiestnictwa z 22/10 b. r. L. 20069/pr., że wyjątkową taryfą dla środków żywności i gospodarczych artykułów użytkowych objęte dodatkowo według obwieszczenia, zamieszczonego w wyżej wspomnianym Dzienniku rozporządzeń z dnia 9. bm. Nr. 115 z ważnością od dnia 1. października 1913 także artykuły: superfosfaty, a mianowicie podwójny superfosfat, superfosfat amoniakalny, superfosfat potasowy, superfosfat saletrowy, gips superfosfatowy, jakoteż superfosfaty objęte pozycyą D—11 klasyfikacyi towarów.

Dalej zawiadamia się wskutek reskryptu Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. listopada b. r. L. 21364, że w myśl odezwy c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie z 29. października 1913 L. 61/VI./704 w interesie ludności ciężko dotkniętej tegorocznemi klęskami elementarnemi, iż przyznana zniżka taryfowa ma na celu niesienie ulgi konsumentom, że tedy w pierwszym rzędzie **rolnicy powinni z niej korzystać**, co stać się może albo w ten sposób, **że sami sprowadzają artykuły, dla których zniżka została przyznaną, albo kupując te atykuły u kupców lub pośredników,** będą się domagali stosownego opustu ceny kupna.

O tem należy bezzwłocznie i w sposób najodpowiedniejszy zawiadomić strony interesowane.

L. 44190. Krosno, dnia 10. listopada 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Jerzy (Georg) Laconich, wyśledzenie spadkobierców. Według pisma c. i k. Generalnego Konsulatu w Sydney z 16. lipca 1913 L. CXC/13, intymowanego reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 6. września 1913 L. 33189, niejaki Georg Laconich, robotnik, liczący 33 lat, pochodzący z Austryi, syn gospodarza wiejskiego Tomasza, przebywający od 10 lat w Australii, zmarł dnia 17. września 1910 r. w szpitalu „Cloncurry“ w stanie „Queensland“ w Australii, pozostawiając majątek w kwocie 186.2 0.

Zawiadamiając o tem Zwierzchności gminne i Magistrat miasta poleca się, aby bezzwłocznie obwieściły w tamt. obrębie o tem z uwagą, że osoby, które przedłożą wymienionemu c. i k. Generalnemu Konsulatowi dokumenty, iż należą do rodziny zmarłego, mogą uzyskać ten spadek.

L. 44239. Krosno, dnia 9. listopada 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Epidemia cholery w Bośni i Hercogowinie. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z 25. października 1913 L. 7430/S., że według urzędowych wiadomości wydarzyło się w Bośni i Hercogowinie, a mianowicie w obwodzie Tuzla w czasie od 14. do 18. października br. 11. wypadków zachorowania na cholerę, a to w Bijela 5, Drapnić 1, Gracanica 1 i Skakawa gornja 4 przypadki.

Rząd krajowy dla Bośni i Hercogowiny uznał dnia 14. października br. miasto Brcko i Orasje, a dnia 18. października miasto Bosn.-Brod w okręgu Tuzla za wolne od cholery.

L. 44240. Krosno, dnia 9. listopada 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Epidemia cholery w Kroacyo-Slawonii. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z 25. październka 1913 L. 7431/S., że według urzędowych wiadomości wydarzyło się w Kroacyo-Slawonii w czasie od 13. do 20. października br. 57 wypadków zachorowania na cholerę, a mianowie: w mieście Osiek (Esseg) 1, w mieście Zemun (Semlin) 5; w komitacie Pozega 7, a to w gminach: Davor 1, Dolina 1, Mackovac 5, w komitacie Sriem (Syrmia) 44, a to w gminach: Adasevci 13, Golubinci 3, Novi Karlovci 1, Kupinovo 2, Kuzmin 1, Kacarak 15, Lipovic 1, Martinci 2, Tovarnik 4 przypadki.

Królewsko-kroacko-slawońsko-dalmatyński Rząd krajowy uznał dnia 20. względnie 21. października br. gminy: Bosut (powiat Mitrovica) i Slavoński Samat (powiat Zupanja) w komitacie Sriem (Syrmia) za wolne od cholery.

C. k. Starosta:
Dr. Żelechowski wr.

Wykaz chorób nagminnych

panujących w tutejszym powiecie w listopadzie 1913.

Choroba	Miejscowość	Ilość chorych		
		leczonych od początku epidemii	przybyło w ostatnich 4. tygodn.	pozostaje w leczeniu
Odra	Dukla	40	10	5
	Teodorówka	20	20	10
	Cergowa	50	50	20

Część nieurzędowa.

Od Redakcyi. Przypominamy wszystkim naszym P. T. Prenumeratorom, aby wobec zbliżającego się końca roku administracyjnego zechcieli wyrównać zaległą prenumeratę za rok bieżący w kwocie 5 koron, którą nadesłać należy jak najspieszniej pod adresem c. k. Starostwa.

Kronika powiatowa.

Kalendarz łowiecki. W miesiącu grudniu wolno polować na wszystką zwierzynę i ptactwo z wyjątkiem kuropatw, przepiórek i dzikich gołębi. Łanie, sarny, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi cieszą się całoroczną ochroną. Na wilki, dziki i lisy wolno polować przez cały rok.

Kalendarz rybacki. W grudniu wolno łowić wszystkie gatunki ryb z wyjątkiem łososia, a pstrąga do 15. grudnia. Raków łowić nie wolno od 1. października. Złowione sztuki ryb muszą mieć jednak przepisaną miarę.

Przekroczenie powyższych przepisów ulega grzywnie od 10 do 200 Kor., ewentualnie karze aresztu do 14 dni.

— **Wiadomości osobiste.** C. k. Ministerstwo obrony krajowej zamianowało asystenta ewidencyjnego przy tut. c. k. Starostwie, Maurycego Lessinga, c. k. oficyałem ewidencyjnym w X. kl. rangi.

† **Ks. Leon Miejski,** gr.-kat. proboszcz w Węglówce, były dziekan krośnieński, zmarł w dniu 30. października b. r. w 93 roku życia, a 67 roku swego kapłaństwa.

† **Ks. Wiktor Salamon,** były gr.-kat. proboszcz i długoletni przewodniczący Rady szkolnej miejscowej w Wróbliku królewskim, radca konsystoryalny, jubilat i dziekan biecki, zmarł w dniu 8. listopada b. r. w Wróbliku królewskim w 84 roku życia i 59 roku swego kapłaństwa.

† **Mikołaj Nałyśnik,** stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Krasnej, zmarł w dniu 22. listopada b. r. w 60 roku życia, a w 31. roku służby.

— **C. k. Rada Szkolna krajowa** nadała posady nauczycieli w szkołach średnich: Michałowi Mrozowskiemu, rzeczywistemu nauczycielowi w szkole realnej w Wieliczce, w szkole realnej w Krośnie i Edwardowi Wazlowi, rzeczywistemu nauczycielowi szkoły realnej w Krośnie, w szkole realnej w Wieliczce.

— **C. k. Rada Szkolna krajowa** przeniosła byłego c. k. inspektora szkolnego okręgowego w Krośnie, ks. Kazimierza Dutkiewicza z Chrzanowa do Brzozowa.

— **C. k. Rada szkolna okręgowa** załatwiła na plenarnem posiedzeniu, odbytem dnia 13. listopada br. następujące sprawy:

1) Przyjęła do wiadomości sprawozdanie c. k. inspektora szkolnego okręgowego z wizytacyi szkół w Wietrznem, Moderówce, Jaszczwi, Polance, Równem, Cergowej, Jasionce, Iwli, Myscowej, Hucie polańskiej, Polanach, Tylawie, Zyndranowej, Barwinku, Długiem, Podniebylu, Kopytowej, Rzepniku, Bratkówce i Ustrobnej.

2) Przeniosła: Stanisławę Ciepielankę, tymcz. nauczycielkę 4-klas. szkoły w Lubatowej, na zastępstwo chorej Jadwigi z Górskich Żdżarskiej, stałej nauczycielki 4-kl. szkoły żeńskiej w Korczynie; Konstantego Falisza, nadetatowego nauczyciela 1-klas. szkoły w Jasionce, na zastępstwo chorego Tomasza Wątróbskiego, stałego nauczyciela 1-klas. szkoły w Cergowej, zaś Maryę Zarzycką, nadetat. nauczycielkę w Wietrznem do Jasionki.

3) Uchwaliła: zwyczajne posiedzenia Rady szkolnej okręgowej będą się odbywały każdego pierwszego wtorku w miesiącu.

— **Egzamin kwalifikacyjny** do szkół ludowych pospolitych przed c. k. Komisyą w Krośnie złożyli: Bazanówna Marya, Chłap Stanisław, Ciupak Władysław, Dobrucki Edward, Dziurman Korneli, Fiderkiewiczowa Marya, Gruszka Michał, Gwoździewiczówna Hermina, Guzik Feliks (z odzn.), Hebzdówna Wanda, Janiczek Andrzej, Kielar Antoni, Kielar Franciszek, Kolanko Franciszek, Leśniak Wojciech, Łętkowski Kazimierz, Matusz Stanisław, Misiołek Aleksander, Podkul Ignacy, Reicher Edward, Strzelec Ignacy (z odznacz.), Uzarski Franciszek (z odzn.), Wodyński Michał, Zieliński Jan Kanty (z odzn.).

— **Nowy regulamin dla fiakrów** z mocą obowiązującą od 1. listopada b. r. wydało c. k. Starostwo w Krośnie rozporządzeniem z dnia 22/10 br. L. 41671.

Regulaminem tym są obdzieleni wszyscy posiadacze koncesyi fiakierskich, a każdy woźnica na żądanie gości winien regulaminem tym wykazać się.

— **Pożary.** Dnia 23. października b. r. wieczór wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem

spłonął dom mieszkalny wraz z zabudowaniami gospodarczemi i całym dobytkiem, 2 sztuk bydła i 90 sztuk drobiu Antoniego Wojnara w Jedliczu. Ogień rozszerzył się następnie na budynek mieszkalny i zabudowania gospodarcze Antoniego Warzochy z Jedlicza i zniszczył nagromadzone tegoroczne zbiory i narzędzia gospodarcze.

Obaj poszkodowani ponieśli szkodę po 6000 K i byli tylko częściowo ubezpieczeni.

— Dnia 25. października b. r. przed południem podpaliły dzieci, bawiące się zapałkami, bróg niewymłóconego owsa na szkodę Nikodema Jasłowskiego w Lubatowej.

Szkoda wynosząca 300 Koron nie była ubezpieczoną.

— Dnia 29. października br. w południe wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, spłonął doszczętnie dom mieszkalny wraz z stodołą Franciszka Godzisza w Kopytowej.

Szkoda wynosząca około 3500 K nie była ubezpieczoną.

— Dnia 2. listopada br. po południu spalił się dom mieszkalny i zabudowania gospodarcze Frydrycha Michała w Pustyni ad Krościenko wyżne. Ogień spowodowały małe dzieci, bawiąc się zapałkami.

Szkoda wynosząca około 3400 K nie była ubezpieczoną.

— Dnia 10. listopada br. wieczorem z niewiadomej przyczyny powstał ogień w stodole Dawida Izaka Brachfelda, dzierżawcy dóbr w Potoku, którą zniszczył doszczętnie wraz z tegorocznym zbiorem i narzędziami rolniczemi, nadto spłonęła sterta siana ustawiona w polu.

Szkoda wynosząca około 23.000 koron, była w całości ubezpieczona.

— Tego samego dnia spłonął dom i zabudowania gospodarcze wraz z paszą Iwana Bendasa w Polanach. Ogień powstał z powodu suszenia lnu w piecu, w którym znajdowały się jeszcze żarzące węgle.

Szkoda wynosząca około 3.000 koron, nie była ubezpieczoną.

— Dnia 23. listopada br. spłonął dom mieszkalny Izaaka Dęba w Żarnowcu. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosząca około 3.500 koron, była częściowo ubezpieczoną.

— **Wykaz przeciętnych cen targowych** zboża na targu w Krośnie w dniu 1. grudnia 1913 r. za 100 kg.: pszenica od 22 K do 23·— K. Żyto od 18 K do 19 K — h. Owies od 16 K — h do 17 K — h. Jęczmień od 16 K — h do 17 K — h. Fasola od 28 K — h do 30 K — h. Groch od 24 K — h do 26 K — h. Bób od 19 K — h. do 20 K — h. Soczewica od 18 K — h do 19 K — h. Proso od — K — h. do — K — h. Hreczka od 20 K — do 21 K — h. Kartofle od 6 K — h do 8 K — h. Siano za 100 klg. od 10 do 12 K. Słoma za 100 klg. od 5 do 7 K.

Komunikaty.

— **Sześciodniowy kurs gorzelnictwa** dla właścicieli gorzelń i administratorów dóbr, odbędzie się w Stacyi doświadczalnej dla przemysłu fermentacyjnego przy państwowej szkole przemysłowej w Krakowie w czasie od 15. do 20. grudnia włącznie. Wykłady na tym kursie obejmować będą: 1) technologię gorzelniczą i kontrolę ruchu gorzelni, 2) ustawodawstwo gorzelnicze, 3) ćwiczenia i demonstracye w laboratoryum chemicznem, 4) ćwiczenia i demonstracye w laboratoryum mikroskopowem, 5) wycieczkę do gorzelni. Podania o przyjęcie na kurs wnosić należy na ręce kierownictwa Stacyi doświadczalnej, (Kraków, Aleja Mickiewicza, L. 7). Bliższych informacyi udziela kierownictwo Stacyi.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie ogłosiła w „Gazecie Lwowskiej” Nr. 266 z 20. listopada br. konkurs na posady, o które mogą się ubiegać wysłużeni podoficerowie na podstawie prawnie przepisanego certyfikatu w myśl ustawy z dnia 19./4. 1872 dz. n. p. Nr. 60., a to: 6 posad stacyonomistrzów, 1 posada skotysty, 1 werkmistrza przy warsztatach, 7 posad zastępców maszynisty, 4. nadzorców magazynowych w magazynach materyałowych, 1 posada nadzorcy magazynowego w magazynach transportowych, 3 posady starszych palaczy, 6. dozorców pomp, 2. torowych, 3 woźnych kancelaryjnych, 26 konduktorów przy pociągach towarowych, 59 palaczy maszynowych, 2 spisujących wozy, 28 podmajstrzych, 11 przesuwaczy wozów, 5 pomocników warsztatowych, 1 posada dla tłumacza języka rosyjskiego, 1. sługi magazynowego w magazynach materyałowych, 2 posady strażników, 2. palaczy przy stałych kotłach parowych, 2 ślusarzy mostowych, 2 sług stacyjnych, 3. pomocników kancelaryjnych, 20. zwrotniczych, 1 posada drukarza w drukarni biletów kolejowych i 1 posada drukarza w drukarni, względnie w prasie litograficznej.

Do podań konkursowych należy dołączyć certyfikat. świadectwo lekarskie, poświadczające zupełną zdolność fizyczną petenta do objęcia odnośnej posady, wreszcie poświadczenie wymaganego wykształcenia fachowego, względnie odbytej praktyki i złożenia przepisanych egzaminów.

Podania konkursowe wnosić należy do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie **do dnia 24. grudnia 1913.**

Na podarki świąteczne najodpowiedniejsze

KILIMY

z pracowni M. Lenikowej w Krośnie.

Dla WP. Nauczycieli na dogodne raty wedle umowy.

Poleca się wszystkim, mającym zamiar jechać do AMERYKI lub KANADY, aby udali się z zupełnem zaufaniem tylko wprost do koncesyonowanego

BIURA PODRÓŻY W DUKLI

Włodzimierza Hordyńskiego

uprawnionego do wydawania **biletów na koleje żelazne** krajowe i zagraniczne, tudzież wydawania **kart podróżnych i biletów kajutowych (szyfkart)**. Połączenie **pospiesznymi i pocztowymi parowcami linii:**

Bremen-Ameryka,

Hamburg-Ameryka,

Triest-Ameryka.

a to do wszystkich części świata, jak Ameryki północnej, Kanady, Meksyku, Brazylii, Argentyny, Afryki półn. i południowej, Azyi, Chin, Japonii i t. p.

Spółka fakturowa

w Krośnie

stowarzyszenie zarejestr. z potrójną poręką

(w nowym lokalu w Rynku na podsieniu)

przyjmuje wkładki oszczędności

i płaci

5½ %

od dnia złożenia

Wydaje bezpłatnie **skarbonki** dla drobnych oszczędności.

Z Rady nadzorczej: Dr. Feliks Czajkowski, Jędrzej Krukierek, członek Rady nadzorczej Stronnictwa lud. i t. d.

Dyrekcya: Wojciech Lenik, Wiktor Sikorski.

P. T.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, że otworzyłem

w Krośnie w domu p. Kindermana (Rynek)

BIURO

w którym wykonuję wszelkie roboty w zakres miernictwa wchodzące, jakoto: działy gruntów, sprawdzanie granic, przeprowadzanie parcelacyi, melioracyi i komasacyi (regulacyi) gruntów, ogółem wykonuję wszelkie pomiary potrzebne tak do celów publicznych jak i prywatnych po cenach przystępnych.

Polecam się łaskawym względom, kreśląc się z poważaniem

A. Tadeusz Gajewski,
rządowo-upoważniony geometra cywilny i zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy w Krośnie.

14

Odpowiedzialny redaktor: Michał Lebiszczak. Z drukarni W. Lenika w Krośnie.